

ת"פ 58376/06/19 - מדינת ישראל נגד רתם אברהם מזרחי

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 58376-06-19 מדינת ישראל נ' מזרחי

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיא

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

נגד

הנאשם

רתם אברהם מזרחי

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). על פי עובדות כתב האישום, הנאשם והמתלוננת היו בקשר במשך כשלושה שבועות, תוך שהוא מתכנן לגנוב את כספה כדי "לעשות כסף קל", כך לדבריו. במסגרת זו הציג עצמו הנאשם בשם "רותם ברסלר", שהוא שם בדוי, הצליח לרכוש את אמונה של המתלוננת וכך להיכנס לביתה. בהמשך לאור לעיל, ביום 25.4.19 בשעות הבוקר או בסמוך לכך, בעוד המתלוננת ישנה, נטל הנאשם מתוך ארנקה 1,200 ₪.

תסקיר שירות המבחן

2. לבקשת הנאשם, הוריתי על עריכת תסקיר בעניינו. מטעמים של צנעת הפרט לא אפרט יתר על המידה את הדברים ובתמצית ייאמר כי הנאשם רווק כבן 38, שירת בצבא אך שוחרר בגין חוסר התאמה בטרם סיום השירות. הנאשם סיפר כי חווה בעבר פגיעה שהחמירה את מצבו הנפשי והובילה להתפרצויות זעם, סף תסכול נמוך וריחוק מאנשים. הנאשם מוכר לשירות המבחן משנת 2013, בשל ביצוע עבירות שונות, והוא שוחרר ממאסר רק כחודשיים לפני ביצוע העבירה מושא ענייניו. בהתייחסותו לעבירה מסר הנאשם כי סבר שללא מצג השווא שהציג למתלוננת לא היה מצליח ליצור עמה קרבה ואינטימיות, שלל תכנון מוקדם של גניבת הכסף (וזאת בניגוד לאמור בכתב האישום בו הודה) והתקשה להסביר את הסיבה למעשיו. שירות המבחן התרשם מחוסר אמינות ומקווים מניפולטיביים באישיותו של הנאשם והעריך כי הוצגו מצגי שווא גם מול גורמי הטיפול, וזאת על מנת לזכות ביחס מכיל ואמפטיה. ההתרשמות הכוללת הייתה מאדם בעל קווי אישיות אנטי סוציאליים ונרקסיסטיים, מרוכז בעצמו, שעל אף הצהרות מילוליות בדבר הרצון לערוך שינוי בחייו, הוא שב ומבצע עבירות ואינו נתרם כלל מהטיפולים השונים בהם שולב. לאחר כל זאת, ציינה קצינת המבחן כי רמת הסיכון להישנות עבירות בעתיד גבוהה, ולא ניתנה בעניינו המלצה טיפולית.

הראיות והטיעונים לעונש

3. המאשימה הגישה הצהרת נפגעת עבירה וכן העידה את המתלוננת לעונש. בעדותה סיפרה המתלוננת על השלכות הפגיעה בה, על כך שנאלצה לעזוב את הדירה בה התגוררה ואיבדה אמון באנשים, וכי מאז האירוע היא בטיפול נפשי.

4. ב"כ המאשימה טענה כי מדובר באירוע חמור ויוצא דופן, בו התחזה הנאשם לאחר במטרה לרכוש את אמונה של המתלוננת, להיכנס לביתה ולגנוב ממנה. ביחס לערכים המוגנים שנפגעו נטען כי לא מדובר רק בשמירה על רכוש הציבור, אלא אף בתחושת ביטחון, וכי יש לנקוט בגישה מחמירה במקרים מסוג זה בהם לא מדובר בגניבה גרידא אם כי בעבירה מתוככמת, זדונית וחמורה. נטען כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשי מאסר בפועל. צוין כי מדובר בנאשם שלחובתו הרשעות קודמות בעבירות רכוש, חלקן בנסיבות מחמירות, וכי העבירה שבענייננו בוצעה אך כחודשיים לאחר שחרורו ממאסר בגין עבירות דומות. המאשימה הפנתה להתרשמות שירות המבחן וציינה שמדובר בנאשם רצידיביסטי ומניפולטיבי, שאינו מביע אמפטיה כלפי המתלוננת. כן נטען שתלוי ועומד נגד הנאשם עונש מאסר מותנה בן 6 חודשים. בסיכומו של דבר, עתרה המאשימה לעונש מאסר בפועל בן 20 חודשים, וכן להפעלה במצטבר של העונש המותנה וזאת בצד מאסר מותנה, פיצוי וקנס.

5. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הודה כבר בחקירתו במשטרה וקיבל אחריות מלאה על מעשיו, הגם שלא הוטחו בו ראיות זולת עדות המתלוננת. נטען כי מדובר בעבירת גניבה ברף נמוך וכי לא מדובר בהתחזות לאחר, אלא לכל היותר ניצול הזדמנות. בהקשר זה נטען כי אף הנזק שנגרם אינו חמור. ההגנה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. ביחס לתסקיר שירות המבחן טענה ההגנה כי העובדה שלא נרשמה התקדמות בטיפול אינה צריכה להיזקף לחובתו של הנאשם וכי רצונו להשתלב בטיפול מעיד על רצונו להשתקם. לאור כך עתרה ההגנה לעונש מאסר שניתן לשאת בעבודת שירות.

6. הנאשם בדברו האחרון תאר את נסיבות חייו, התנצל על מעשיו וציין כי כיום ברצונו להמשיך במסלול חיים נורמטיבי, להתפרנס ולהתמיד בטיפול.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש

7. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע את מתחם הענישה ההולם את העבירה בנסיבותיה. לאחר קביעת המתחם יש להחליט אם ראוי לסטות ממנו, לקולה או לחומרה, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם שנקבע. בעת קביעת מתחם העונש ההולם מתחשב בית המשפט בעקרון המנחה בענישה - הלימה, בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, על פי סעיף 40ט' לחוק העונשין.

8. **הערכים המוגנים בבסיס העבירה:** במעשיו פגע הנאשם במספר ערכים מוגנים ובהם קניינה של המתלוננת, שלווה רוחה ובטחונה. כמו כן, במעשיו פגע הנאשם אף באוטונומיה של המתלוננת לבחור את חוג חבריה בהתאם לעובדות אמת.

9. **נסיבות הקשורות לביצוע העבירה:** במבט ראשון, מדובר באירוע גניבה של סכום כסף שאינו גבוה במיוחד. עם זאת, בנסיבותיו של מקרה זה מגולמת חומרה של ממש. בין הנאשם למתלוננת שררו יחסי אמון והיא הכניסה אותו לביתה. יחסים אלו בוססו על שקר, כאשר הנאשם הציג עצמו בשם בדוי והתקרב למתלוננת על מנת "לעשות כסף קל". מדובר אפוא באירוע מתכונן היטב, באופן ציני ומרושע. למתלוננת נגרמו בשל התנהגות זו נזקים החורגים מאלו הכספיים ומקובל עלי כי מעשים אלו הותירו אותה פגועה ובתחושת בגידה וחילול פרטיותה. אציין בעניין זה שכתב האישום אינו מפרט נזקים אלו (ובכל מקרה מדובר בתחושות ולא בקביעה אובייקטיבית) ואולם המתלוננת העידה על כך במסגרת הטיעונים לעונש ונחקרה בחקירה נגדית, תוך שהנאשם אינו מביע התנגדות להוכחת עובדות אלו ולמעשה מסכים לאפשר את הוכחתן (ראו בהשוואה סעיף 40(ב)(2) לחוק העונשין; רע"פ 4883/13 **חיים אוטמזין נ' מדינת ישראל** (4.12.2014)).

10. **מדיניות הענישה:** הפסיקה קבעה לא אחת כי בעבירות הכוללות הפרת יחסי אמון ומרמה, ראוי להטיל ענישה מחמירה המביאה לידי ביטוי גם את הקושי שבהוכחת המעשים בשל מערכת היחסים הבלתי רשמית שבין הצדדים. ראו:

"לעיתים קרובות הפרת יחסי האמון שבין אדם לחברו אינה מלווה בסנקציה עונשית, בשל הקושי להוכיח את מעשי המרמה. זאת, שכן לא פעם מעשים אלו נעשים הרחק מן העין; ובמקרים אחרים, האמון שקדם להם הביא להתנהלות בלתי פורמלית בין הצדדים המקשה על הוכחת מעשי המרמה ומצגי השווא. קשיים אלו מצדיקים מדיניות ענישה מרתיעה כלפי עבריינים המורשעים בגין עבירות מרמה, אשר רומסים את האמון שניתן בהם ונוטלים דבר במרמה תוך הצגת מצגי שווא לזולת" (ע"פ 5805/19 **מיכל קליינמן נ' מדינת ישראל** (28.12.2020)).

11. מטבע הדברים, בשל ייחודיותו של מקרה זה, קשה למצוא מקרים זהים. על כן אפנה למקרים הדומים ככל האפשר לענייננו, במובן זה שנסיונותיהם כוללים גניבה אגב מעילה באמון שניתן במסגרת יחסים מיוחדים וזאת בשינויים המחויבים לענייננו, תוך הבחנה שהנאשם הורשע בעבירה גניבה "רגילה" בלבד.

12. כך, ברע"פ 10157/16 **תומר שלום משעלי נ' מדינת ישראל** (3.1.2017), הורשע הנאשם במספר אישומים. באחד מהם, שהוא הרלוונטי לענייננו, הונה את ידידתו בכך שביקש ממנה בכזב לעשות שימוש בחשבון הבנק שלה וקיבל כך במרמה סך של 12,000 ₪. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 5 חודשי מאסר ועד 12 חודשים ובית המשפט המחוזי לא התערב בקביעת המתחם, הגם שהחמיר בענישה (שכללה אישומים נוספים שאינם רלוונטיים לענייננו ולכן לא אזכירם); רע"פ 8399/15 **אליאב קדוש נ' מדינת ישראל** (19.5.2016), בו נדון הנאשם לעונש מאסר בן 12 חודשים בשל כך שהתפרץ לבית אמה של זוגתו, כאשר ידע שאינה בבית ולאחר שגנב בביקור קודם

את מפתח הדירה. הנאשם גנב רכוש בשווי עשרות אלפי שקלים; עפ"ג 33972-12-19 **פרולוב נ' מדינת ישראל** (13.2.2020), בו נדחה ערעור נאשמת שהורשעה בביצוע חמש עבירות של גניבה ממעביד ונידונה ל-7 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. הנאשמת ללא עבר פלילי, עבדה במשק בית אצל המתלוננים, ובמספר הזדמנויות גנבה כספים, תכשיטים ורכוש נוסף; רע"פ 3153/10 **שבתשילי נגד מדינת ישראל** (29.4.2010), בו נדחה ערעור נאשם אשר גנב ממעבידו, בשלוש הזדמנויות שונות, תכשיטי זהב בשווי אלפי שקלים והוא נידון ל-8 חודשי מאסר בפועל וזאת בשם דגש על הנסיבות המחמירות של האירוע, שכללו פגיעה באמון המעביד, הקושי להתגונן מפני גניבה במקרים מסוג זה והקלות שבגניבה; עפ"ג 16704-07-16 **מששה נ' מדינת ישראל** (2.2.2017), בו הורשע קצין בטחון בבית מלון בעבירות של התפרצות, גניבה והסגת גבול. בשישה מקרים נכנס הנאשם לחדרי אורחים במלון במטרה לגנוב, ובמקרה אחד נטל מהכספת באחד החדרים סך של 2,000 ₪. בית משפט השלום גזר על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 16 חודשים וענישה נלווית. ערעור הנאשם התקבל ועונש המאסר הוקל ל-6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית;

13. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירה מושא ענייננו, בנסיבותיה, נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 15 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

14. אקדים ואומר כי אינני סבור שהוכחו סיכויי שיקום, ובכל מקרה לא כאלו המצדיקים חריגה ממתחם הענישה. אף ההגנה לא טענה שיש הצדקה לסטות ממתחם הענישה ומיקמה את עתירתה העונשית בחלקו העליון של המתחם לו עתרה. משכך, העונש ייגזר בגדרי המתחם.

15. טרם דיון בעניין עונשו של נאשם, ראוי להתייחס לעברו הפלילי, הממחיש היטב את האופן בו יש להתייחס למקרה זה. מדובר בנאשם שבעברו שורה ארוכה של עבירות דומות (ואף חמורות יותר) אשר בוצעו בכל פעם מיד לאחר ששוחרר ממאסר בגין עבירות דומות. כך, העבירות מושא ענייננו בוצעו כחודשיים בלבד לאחר שהנאשם שוחרר מעונש מאסר בן 37 חודשים שהוטל עליו בגין עבירות דומות ואף חמורות יותר (להלן - ההליך הקודם). בהליך זה הורשע הנאשם בשורת עבירות מרמה כלפי נשים עמן ניהל מערכת יחסים אינטימית תוך שהוא מציג עצמו ככזב בשמות בדויים וכמחזיק במשרות בכירות ומוכח גנב סכומי כסף או שווי כסף. אף העבירות מושא ההליך הקודם בוצעו כחודש בלבד לאחר שהנאשם שוחרר מעונש מאסר בן 3 שנים בגין עבירות דומות, שאף במסגרתן הציג עצמו ככזב בפני נשים שונות וגנב את כספו.

16. הנה כי כן, מדובר במי שהפך את המרמה והכזב כלפי נשים לדרך חיים והוא ממשיך ופוגע בנשים מיד לאחר שחרורו ממאסר בגין עבירות דומות. אציין להשלמת התמונה בעניין זה כי בעברו של הנאשם גם עבירת גניבה ממעביד, שאף היא טומנת בחובה פן של מעילה באמון וניצול גישה חופשית לרכוש בשל יחסי אמון. סיכומי דבר, לפנינו עבריו מרמה ורכוש שעונשי מאסר ארוכים לא הרתיעו אותו ולא הביאוהו לשנות מדרכיו.

17. כאן המקום להתייחס למסקנות שירות המבחן אשר סבר כי הנאשם לא נתרם מהטיפול שערך; שהוא אינו מגלה תובנות לחומרת מעשיו; וכי הוא מתקשה להציב לעצמו גבולות פנימיים. לאור כך ציין שירות המבחן כי רמת הסיכון להישנות מעשים דומים היא גבוהה וההתרשמות הכוללת הייתה של חוסר אמינות ושל קווים מניפולטיביים. שירות המבחן ציין גם שהנאשם נקט בדרך של מצגי שווא אף מול גורמי הטיפול וזאת על מנת לזכות באהדה ואמפתיה. אציין כי זה היה אף הרושם שהתקבל אצל ערכאת הערעור בהליך הקודם שם צוין בתגובה לדברי הנאשם כי "ניתן לומר, מבלי להגזים, כי אף דברים אלו מתקרבים כמעט למצג שווא, שכן המציאות הוכיחה שלא חלף אלא חודש מיום שחרורו והמערער חזר לבצע עבירות דומות וחמורות יותר" (ע"פ 27350-05-17 **רותם מזרחי נ' מדינת ישראל** (12.7.2017)). דומה אפוא שהצהרותיו הן מן השפה ולחוץ, והן חוזרות על עצמן בכל הליך וזאת מבלי שקיימת כל כוונה אמיתית בצדן.

18. על רקע דברים אלו, אודה שהפכתי והפכתי בנתוניו של הנאשם והתקשיתי למצוא נקודות זכות לטובתו, זולת העובדה שהוא הודה בעבירה (ואף במשטרה) וחסך בכך את עדות המתלוננת וכן זמן שיפוטי. כפי שצוין לעיל, מדובר במי שהפך את המרמה והכזב לדרך חיים. הנאשם עשה לו מנהג לפגוע בנשים, תוך שהוא מתחזה לאחר ופוגע בהן רגשית וכלכלית, והכל אגב מעילה באמון שניתן בו. בנתונים אלו, מתחייבת ענישה מרתיעה ומשמעותית ואני רואה חשיבות רבה במקרה זה במתן דגש לשיקולי ההלימה וההרתעה (למשקלם של שיקולים אלו במקרים המתאימים בתוך המתחם ראו: ע"פ 8017/20 **מדינת ישראל נ' פאדי גריפאת** (22.12.2020)). יפים לעניין זה גם הדברים הבאים:

"עבריינות סדרתית כגון דא, שאין בה שמץ של כבוד לקניינו של האדם, לפרטיותו ולכבודו, מחייבת את בתי המשפט ליתן מענה ענישתי ראוי, על מנת להוקיעה ולמגרה, וזאת על-ידי מתן משקל בכורה לשיקולי ההרתעה והגמול" (רע"פ 6285/12 **וקנין נ' מדינת ישראל** (29.8.2012)).

19. משכך, ראוי להטיל על הנאשם עונש מאסר לריצוי בפועל ושלא בעבודות שירות, שכן דרך ריצוי זו של העונש אינה מבטאת נכונה את חומרת המעשה ואת עקרון ההלימה. בכל מקרה, לאור קיומו של מאסר מותנה בן 6 חודשים שהוא בר הפעלה, תקופת המאסר הכוללת אותה אטיל אינה ניתנת לנשיאה בעבודות שירות.

20. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר למשך 8 חודשים.**

ב. אני מפעיל עונש מאסר מותנה בן 6 חודשים מת"פ (שלום ב"ש) 40786-07-16, מיום 30.3.17, וזאת במצטבר לעונש המאסר אותו הטלתי.

סה"כ מוטלים אפוא על הנאשם 14 חודשי מאסר.

ג. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר את העבירה בה הורשע או כל עבירה הכוללת רכיב של מרמה.

ד. פיצוי למתלוננת (ע"ת מס' 1) בסך 5,000 ₪. הפיצוי ישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים

החל מיום 1.6.2021. המאשימה תמציא למזכירות את פרטי המתלוננת בתוך 30 יום ותביא לידיעתה תוכן גזר הדין. מובהר שאין בפיצוי זה למצות את מלוא נזקיה של המתלוננת הרשאית לנקוט הליך אזרחי מתאים.

הודעה זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ' אייר תשפ"א, 02 מאי 2021, במעמד הצדדים.